

10 juli 2007

Persbericht

**De Paviagroep vraagt aan Jean-Luc Dehaene
om een unieke kans te grijpen om de federale democratie gezonder te maken**

Eén maand al. Was dat onvermijdelijk?

Het is nu één maand geleden dat we een nieuw federaal parlement verkozen, en een nieuwe regering is nog niet in zicht. Er is zelfs nog geen formateur aangesteld. En toch was de uitslag van de verkiezingen vrij duidelijk. Voor de meeste beleidsdomeinen hadden de onderhandelingen al met succes kunnen afgerond zijn. Maar er is natuurlijk ook het communautaire. Dat moet – zo wordt gezegd – onvermijdelijk veel langer duren. En daarom moet de uittrekkende regering zich nog een tijdje met de lopende zaken bezig houden in plaats van de fakkel over te dragen aan een nieuwe ploeg die werk kan maken van de vele problemen die om nieuw beleid vragen.

Maar is dat lange en moeizame zoeken naar (het begin van) een compromis echt onvermijdelijk? De Paviagroep meent van niet. De huidige toestand is alleen maar onvermijdelijk vanwege een kiessysteem dat politieke partijen elk aan hun kant van de taalgrens eerst de meest stoere verklaringen doet afleggen, om dan na de verkiezingen te moeten uitleggen – onder het gehoo van hun tegenstanders – dat vele van die stoere beloften helaas niet zomaar kunnen ingelost worden. Een dergelijk systeem heeft verschillende kwalijke gevolgen. Het leidt in de eerste plaats tot een voor het bestuur van het land zeer nadelige traagheid. Het blaast ook het belang van de communautaire problemen op tot een proportie die ze in vergelijking met andere maatschappelijke uitdagingen niet verdienen. Het zorgt er voor dat de compromissen die uiteindelijk uit de bus komen van een ongehoorde complexiteit zijn. De daaruit volgende ondoorzichtigheid van het politieke bestel draagt dan verder bij tot het diskrediet van de politieke elites.

Een breed gedragen voorstel

De Paviagroep, die uit evenveel Nederlandstalige als Franstalige academici van alle Belgische universiteiten bestaat, meent dat het mogelijk en dringend nodig is om deze perverse dynamiek te stoppen. Daarvoor moet een aantal zetels van de Kamer in een federale kieskring verkozen worden, moeten een aantal politici hun democratische achterban niet tot één enkele taalgroep beperken. De Paviagroep heeft een heel concreet voorstel voor zo'n federale kieskring uitgewerkt. Het houdt rekening met alle technische vereisten, het vermijdt ongewenste effecten en het vereist slechts de wijziging van één voor herziening vatbaar verklaard artikel van de grondwet. De details van het voorstel, samen met een uitgebreid persdossier en het antwoord op vele vragen en tegenwerpingen staan op www.paviagroup.be.

Gaat het hier om een louter academisch voorstel? Zeker niet. De voorbije maanden hebben onder andere Guy Verhofstadt, Patrick Dewael, Herman De Croo, Louis Michel, Didier Reynders, Wilfried Martens, Steven Vanackere, Mark Eyskens, Melchior Wathelet, Francis Delpérée, Elio Di Rupo, Pascal Smet, Jean-Michel Javaux en Jos Geysels een dergelijke federale kieskring verdedigd. Ook Bart De Wever, die geen voorstander is, verklaarde dat hij er niet bang voor is.

Een unieke kans

En wat denkt de koninklijke onderhandelaar? Wat denkt de man aan wie nu gevraagd wordt om de onverzoenbare voorstellen te verzoenen? Jean-Luc Dehaene weet dat 30 jaar geleden het voorstel van Leo Tindemans om de Belgische leden van het Europees Parlement in één kieskring te verkiezen door Charles-Ferdinand Nothomb werd afgewezen. Maar op de stelling dat die oude mislukking vandaag geen reden kan zijn om het voorstel af te wijzen, antwoordt Dehaene volmondig 'akkoord' (Knack, 7 februari 2007). Hij heeft vandaag de unieke mogelijkheid om met dit voorstel de federale democratie een stuk gezonder te maken.